

Podenco Canario

SVENSKA KENNELKLUBBEN
HUNDÄGARNAS RIKSORGANISATION

PODenco CANARIO

Här redovisas standarden med inledande jämförande kommentarer till kusinraserna podenco ibicenco och faraohunden. Där inte kommentarerna överensstämmer helt med standardtexten så är det alltid standardens lydelse som gäller.

Sammanställningen gjord inför SvVK:s domarkonferens 27-28 oktober 2012. Kommentarer inom standardtexten är gjorda i kursiv stil.

För kommentarerna svarar Eva Averin och Göran Bodegård.

Bildmaterialet har ställts till förfogande av Eva Averin. Layout, bildredigering och korrektur av Maria Weinehall.

Detta kompendium kan komma att kompletteras med diskussionerna och besluten tagna vid konferensen för att på så vis bli ett fullständigare raskompendium för vindhundklubbens bruk.

"Det finns INGA utställningslinjer. Därav heller inget renodlat utseende som hos faraonen. Podencovärlden är machomännens sista utpost. INGEN ska säga åt dem hur de ska avla. Var och en har sin egen uppfattning om vad som är den ultimata canarion."

Inledning:

Podenco canario är en typisk medlem i familjen urhundar av vindhundstyp. Den är en mindre kusin till podenco ibicenco och har enklare linjering i huvudet och större öron. Den har rundare men inte djupare bröstorg; kattassar och inte hartassar. Canarion är alltid korthårig.

Podenco canario och podenco ibicenco är typmässigt lika men där finns några väsentliga skillnader. Canarion är mindre än ibicencon och förekommer endast korthårig. Canarion är ca 10 cm lägre i mankhöjd än ibicencon (som är 66-72 hane, 60-67 tik) och har alltså samma ideella mankmått som faraohunden. Det är tyvärr inte ovanligt att en enfärgad röd podenco canario misstas för att vara faraohund i gruppävlingar! Det är alltså viktigt att domare är bekanta med likheter och skillnader mellan de tre raserna.

Canarion ger generellt sett ett mer senigt och muskulärt intryck i sin utpräglade muskulösa tunnhudade jakthundskondition än ibicencon och faraohunden – ibicencon är vidare aningen glamorösare som helhet och faraohunden aningen mjukare i linjeringen

Proportionerna höjd/längd är teoretiskt (standardlydelsen) desamma hos de både podenco raserna men ibicencon skall upplevas tydligt mer högbent än canarion. Canarion skall ha ett längre ländparti. Canarion är av medelstorlek, långlinjerad, lätt. Hos ibicencon skall kroppslängden något överstiga mankhöjden. Faraohunden ger ett något mer rektangulärt intryck.

De tre raserna skall ha tydliga olikheter i huvudtyp. Ibicencon skall ha ett något mindre huvud i proportion till kroppen än kusinraserna. Canarion har inte ibicencons svagt välvda nosrygg – och är inte så raffinerad i linjerna som ibicencon. Canarions öron skall vara ”rejält stora” och upprättstående men något utåtriktade vid uppmärksamhet och kan bäras tillbakalagda vid vila. Ibicencons öron skall förvisso vara stora men ” inte överdrivet stora” och de bärs alltid upprättstående och är tätare burna. Faraohundens ståndöron är medelhögt ansatta och bärs också något utåtriktade – Alla tre raserna skall ha mycket rörliga öron .

De tre raserna har principiellt samma konstruktion i extremiteterna med tydligt öppna vinklar. Podencoraserna är dock extremare i sina öppna vinklar än faraohunden. Canarion skall ha långa mellanfötter där ibicencon skall ha en låg has. Canarion skall ha kattassar vilket inte är det mest önskvärda hos kusinraserna.

För canarion och ibicencon gäller att bröstorgen inte skall nå ned till armbågen (till följd av de mycket öppna vinklarna i fronten!). Canarions bröstorg skall ha tydligare revbensvälkning än hos ibicencon vars bröstorg skall vara smal. Faraohunden skiljer sig här tydligt och skall ha en djup bröstorg – till armbågen - med väl välvda revben. Ibicencon skall ha en tydlig bröstbensknapp. Canarions standard säger ” förbröstet skall inte vara framträdande”.

Podencoraserna skall vara röda och vita och alla kombinationer är korrekta. – Enfärgat rött och vitt förekommer och är inte fel. Faraohunden är enfärgat röd med enbart små vita tecken och fläckighet i alla former är inte önskvärt.

PODenco CANARIO

FCI nr 329

FCI-KLASSIFIKATION: Grupp 5, sektion 7

FCI-STANDARD på spanska publicerad 1999-11-03

FCI-STANDARD FASTSTÄLLD av FCI General Committee 1987-06-24

SKKs STANDARDKOMMITTÉ 2008-12-16

URSPRUNGLAND/HEMLAND: Spanien

ANVÄNDNINGSSOMRÅDE:

Podenco canario används till kaninjakt och är därför utmärkt anpassad att klara mycket ojämn terräng och att använda sitt påfallande väderkorn liksom syn och hörsel. Rasen klarar med lätthet höga temperaturer och förmår att jaga outtröttligt från soluppgång till skymning. Tack vare väderkorn och hörsel kan podenco canario upptäcka närvaron av kaniner inne i klyftor, i stenrösen, i vulkaniska gångar och taggiga buskage. Rasens extraordinära överlevnad beror utan tvivel på jaktegenskaper som har gjort den oersättlig genom sekler. Podenco canario är främst en sökhund, vilken varken ger skall eller tar bytet under jakten. Rasen används även i jakt tillsammans med iller, vilket är en jaktmetod som är tillåten på öarna. Podenco canario brukar hinna upp och hugga bytet.

"Podenco canario är främst en sökhund, vilken varken ger skall eller tar bytet under jakten." Standardens formulering kan kommenteras då canario är en hetsjakhund som inte jagar ensam. Under spårarbetet ska den arbeta tyst och effektivt. När de får upp ett försäkrat spår så börjar de skälla för att påkalla de andra hundarnas uppmärksamhet. Därefter om jakten varit lyckosam så tar de bytet och dödar det samt apporterar till ägaren.

BAKGRUND/ÄNDAMÅL:

Rasen härstammar från Kanarieöarna och är där känd under namnet podenco canario. Rasen förekommer frekvent på alla öarna, dock främst på de största, dvs Gran Canaria och Teneriffa. Podenco canario har sitt ursprung i Egypten och fördes troligen till öarna av fenicier, greker, kartager eller egyptier. Rasen är en av de äldsta nu existerande vilket bekräftas av ett stort antal historiska fynd, till exempel ristningar, skulpturer och reliefer i faraonernas gravar och på museer som Louvren och British Museum. Rastypen kan dateras tillbaka omkring sju tusen år

HELHETSINTRYCK:

Podenco canario skall vara av medelstorlek, långlinjerad, lätt och mycket uthållig. Benstommen skall vara välutvecklad. Den tunna huden med ringa underhudsfett gör att revbenen, ryggkotorna och höftbensknölarerna är väl synliga. Muskulaturen skall vara väl utvecklad och slank. Muskelspelet skall vara väl synligt genom huden.

VIKTIGA MÅTTFÖRHÅLLANDEN:

Kroppslängden skall något överstiga mankhöjden.

Bröstkorgen skall vara välutvecklad utan att nå ner till armbågarna.

Nospartiet skall vara något längre än skallen.

Vinkelförhållanden:

skulderblad – överarm: cirka 110 grader

överarm - underarm: cirka 140 grader

bäcken – lårben: cirka 110 grader

lårben – underben: cirka 120 grader

hasled: cirka 130 grader

UPPFÖRANDE/KARAKTÄR:

Podenco canario skall vara energisk och alert. Den skall vara nobel och aldrig aggressiv. Rasen skall vara självuppoffrande trogen sin ägare och kunna jaga ihärdigt utan minsta tecken till trötthet.

Ett typiskt drag hos rasen är också en avvaktande hållning gentemot främlingar. De är "nerviga", energiska och alerta på ALLA sinnesintryck runt omkring dem. Det gör att utställningssituationen med hantering kan vara stressande för dem. Domaren bör respektera den rastypiska mentaliteten och låta hunden känna in domaren först.

HUVUD

Huvudet skall vara långsträckt i form av en stympad kon och i god proportion till kroppen. Skallens övre plan och nosryggen skall vara parallella.

SKALLPARTI

Skalle: Skallen skall vara längre än bred. Den skall vara flat med tydlig nackknöl.

Stop: Stopet skall vara föga markerat

ANSIKTE

Nostryffel:	Nostryffeln skall vara stor och färgen skall harmoniera med pälsfärgen. Näsborrharna skall vara något vida.
Nosparti:	Nospartiet skall vara framträdande och kraftfullt. Det skall ha formen av en avhuggen kon. Nospartiet skall vara mer eller mindre mörkt köttfärgat i harmoni med pälsfärgen.
Läppar:	Läpparna skall vara tunna och strama. Färgen på läpparna skall harmoniera med pälsfärgen.
Käkar/tänder:	Tänderna skall vara välutvecklade. Perfekt saxbett.
Ögon:	Ögonen skall vara snedställda, små och mandelformade. De skall vara bärnstensfärgade med varierande färgdjup i harmoni med pälsfärgen. Uttrycket skall vara uppmärksam och värdigt
Öron:	Öronen skall vara rejält stora. De skall vara breda vid ansättningen och avslutas i en spets. Öronen skall vara upprättstående och något utåtriktade när hunden är uppmärksam. I vila bärs de tillbakalagda.

HALS

Halsen skall vara väl musklad med kort päls och utan löst halsskinn. Den skall vara rundad och flexibel.

KROPP

Rygg:	Ryggen skall vara stark och muskulös, anpassad för den snabba jaktens krav.
Ländparti:	Länden skall vara något lång.
Kors:	Korset skall vara tämligen kraftfullt och mer synligt hos magra hundar och under jaktsäsongen.
Bröstkorg:	Förbröstatet skall inte vara framträdande. Bröstkorgen skall vara väl utvecklad men skall ändå inte nå ner till armbågarna. Revbenen skall vara ovala. Bröstkorgens omkrets skall överstiga mankhöjden med 5-8 cm.
Underlinje och buk:	Buken skall vara uppdragen. Flankerna skall vara väl markerade.

SVANS

Svansen skall vara ganska lågt ansatt i korsets förlängning. Den skall vara rundad och nå något nedanför hasleden. Svansen skall bäras hängande eller i sabelform. Den skall vara något avsmalnande mot spetsen som vanligen är vit. Svansen skall inte vara ringlad eller bäras för högt under rörelse.

EXTREMITETER

FRAMSTÄLL

Helhet:

Frambenen skall vara fullständigt lodräta, raka och parallella.
Benstommen skall vara lätt men stark.

Framtassar:

Framtassarna skall vara som kattfötter, vanligen något utåtvridna.
Trampdynorna skall vara starka och något ovala.

Podenco Canario

Podenco Ibicenco

BAKSTÄLL

Helhet:

Bakbenen skall vara lodräta och raka sedda bakifrån. De skall vara starka och väl musklade. Sporrar skall inte förekomma.

Has/hasled:

Hasleden skall vara cirka 18 cm från marken.

Mellanfot:

Mellanfötterna skall vara långa.

Baktassar:

Baktassarna skall vara som kattfötter och riktade framåt.
Trampdynorna skall vara starka och något ovala.

RÖRELSER

I trav skall rörelserna vara spänstiga och mycket lätta med god steglängd.

HUD

Huden skall vara motståndskraftig, stramt åtliggande och utan veck.

PÄLS

Pälsstruktur:

Pälsen skall vara kort åtliggande och tät.

Färg:

Företrädesvis röd och vit. Den röda färgen skall vara mer eller mindre intensiv och variera från orange till mörkt rött (mahogny). Alla kombinationer av rött och vitt förekommer

STORLEK/VIKT

Mankhöjd:

Hanhund: 55-64 cm

Tik: 53-60 cm

Hos hundar av korrekt rastyp accepteras en avvikelse på +/- 2 cm

FEL

Varje avvikelse från standarden är fel och skall bedömas i förhållande till graden av avvikelse och dess påverkan på hundens hälsa och välbefinnande samt förmåga att utföra sitt traditionella arbete.

ALLVARLIGA FEL

- Överdrivet brett huvud.
- Alltför markerat stop.
- Hängande läppar.
- Avsaknad av premolarer.
- Underbett.
- Mycket utåtriktade öron.
- Flat bröstorg.
- Framträdande förbröst.
- Ringlad svans.
- Låga hasor; kohasig.
- Korsande fram- och bakbensrörelser.

DISKVALIFICERANDE FEL

- Aggressiv eller extremt skygg.
- Hund som tydligt visar fysiska eller beteendemässiga abnormiteter skall diskvalificeras.

TESTIKLAR

Hos hanhundar måste båda testiklarna vara fullt utvecklade och normalt belägna i pungen

Ur-vinthundarna/Medelhavsvinthundarna

Podenco Ibicenco

Podenco Canario

Faraohund

Cirneco dell'Etna

